

Prva radna nedelja najmlađih oficira

Потпоручници 138. класе Војне академије, њих 187, ове недеље распоређено на прве дужности у касарнама широм Србије

Када су одложили официрске сабље, које су им уручене на свечаној промоцији најмлађих официра прошлог викенда, у руке су узели оловке, калкулаторе и лаптопове. Троје најуспешнијих кадета 138. класе Војне академије, заједно са 180 осталих најмлађих официра, ове недеље су кренули у нове победе. Овог пута реч је о радним победама.

Најмлађи потпоручници су у понедељак распоређени на дужности, а већина њих се из војничких спаваона вратила у родитељски дом или су се уселили у подстанарске станове. Јутарњу смотру и обавезну физкултуру заменили су путовањем на посао и гужвама у градском превозу.

Када ујутро отвори врата канцеларије, потпоручника Марију Лукић на столу дочека гомила финансијских извештаја, налога за плаћање и административних забрана. Са просеком оцена 9,67 Марија је једна од три најуспешнија кадета Војне академије. Сада је именована за начелника финансијске службе у бригади везе у касарни „Топчидер“. Одувек је желела да ради као економиста, уписала је смер за банкарског службеника у Правно-пословној школи. Потом се пробудила љубав према Војсци. Успела је да оствари своју жељу када је уписала смер за јавне финансије на Војној академији. А њени снови би-

Александар Илић, Иван Димитријевић и Марија Лукић

ли су остварени када је крајем августа дипломирала, са просеком оцена 9,67.

Ова Београђанка се недавно врати-

ла у девојачку собу у родитељском дому, а пријатеље са академије заменила је искусним колегама који су је дочекали у касарни. Кроз осмех каже да је

њена прва недеља на послу прошла радно, али без икаквих проблема.

– За сада ми ништа не пада тешко. Колеге ме полако уводе у дужност, а радим управо оно за шта сам се школовао. Током студија имамо обавезно стажирање, а доста практичног знања сам стекла током средњошколског образовања – истиче наша саговорница којој је током уписа на Војну академију доста помогла чињеница да је тренирала атлетiku у „Црвеној звезди“.

Осим официрског чина, након дипломирања, Марија је стекла звање дипломираног економисте.

Њеном колеги потпоручнику Ивану Димитријевићу одлазак са Војне академије пао је доста тешко. Како каже, већ му недостају пријатељи, а на помоћ родитеља не може претерано рачуна јер живе у Нишу.

– За мене је ово велика промена. Ових дана се усељавам у подстанарски стан. На академији смо били ушукани и нисмо размишљали о рачуници или храни. У сваком тренутку сам био окружен пријатељима на које сам могао да се ослањим. Живећи заједно свашта смо прошли и то је једна нераскидива веза – каже Иван који је дипломирао са просечном оценом 9,72 на смеру за војно-хемијско инжењерство на одељењу за убојна средства.

У уторак је Иван први пут заузео на врата Војно-техничког института у Жаркову, где је распоређен на место истраживача у одсеку за експлозивне и пиротехничке смеше.

– Реч је о веома опремљеној установи у којој могу да се бавим научним радом, што сам и желео. Лабораторије су одличне, имамо услове за

извођење разних експеримената, а на располагању нам је веома разноврсна стручна литература. Колеге са којима радим су прави стручњаци који могу много да ми помогну у научноистраживачком раду. Од команде добијам пројекте које морамо да развијемо како бисмо пратили развој нових технологија, спречили застаревање хемијских супстанци или евентуалне акциденте – каже млади Нишлија који је, изабраним позивом, успео да споји љубав према хемији и према војсци. Иако му је отац подофицир, Иван наглашава да нико није утицао на избор његовог занимања.

Најбољи кадет 138. класе Војне академије, потпоручник Александар Илић из Враћа, задовољан је како је протекла прва радна недеља. Александар је именован за начелника групе за финансије Управе за телекомуникације и информатику у Бригади везе. Иако је рођен на југу Србије Александар је желео да каријеру настави у Београду где су, како каже, најбољи услови за усавршавање и напредовање.

– Сваки кадет има право да наведе гарнизоне у којима би желео да ради. Али, уколико нема слободних места Војска често не може да му изађе у сусрет. Ми смо имали среће да су се наше земље поударале са слободним местима – објашњава Александар који је дипломирао са просеком оцена 9,73. Он истиче да је знање стечено на академији више него довољно за обављање преузетих дужности.

– Мало се присећам оног што смо учили, али истовремено сазнајемо нешто ново. За овај посао смо се спремали четири године, тако да нам ништа не пада тешко. Чак и устајемо касније него на академији – кроз осмех каже наш саговорник.

Јелена Попадић